

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 22

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 ianuarie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
3. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2011 privind modificarea Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004	2
6. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2011 privind modificarea Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.192 din 20 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă	3-4
Decizia nr. 1.386 din 20 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 400 ¹ din Codul de procedură civilă	4-5
Decizia nr. 1.407 din 20 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 din Codul de procedură civilă	6-7
Decizia nr. 1.413 din 20 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 6 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă	7-8
Decizia nr. 1.417 din 20 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 1.454 din 3 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248—254 din Codul de procedură civilă	10-12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.211/2011. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 59 la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani	12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
22/28. — Ordin al ministrului dezvoltării regionale și turismului și al ministrului finanțelor publice privind criteriile de stabilire a normei anuale de venit corespunzătoare unei camere de închiriat în scop turistic situate în locuința proprietate personală	13
ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
265/2011. — Hotărâre pentru aprobarea Procedurilor privind acordarea de excepții de la vechimea în activitatea financiar-contabilă și de la testul de cunoștințe în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiu	14-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 65/2011 privind modificarea Legii îmbunătățirilor funciare
nr. 138/2004**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65 din 29 iunie 2011 privind modificarea Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI

VASILE BLAGA

București, 6 ianuarie 2012.

Nr. 3.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 65/2011 privind modificarea
Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2011 privind modificarea Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 5 ianuarie 2012.

Nr. 6.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.192**

din 20 septembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „PRO TV” — S.A. din București în Dosarul nr. 34.926/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.751D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 34.926/3/2010, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „PRO TV” — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei ordonanțe președințiale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate dau dreptul reclamantului să obțină măsuri vremelnice, chiar dacă nu a dovedit în instanță legitimitatea dreptului său. Situația avută în vedere și supusă criticii de neconstituționalitate se referă la poziția procesuală a pârâtului care este chemat în justiție printr-o cerere de ordonanță președințială de către reclamantul care, fără a-și dovedi legitimitatea dreptului pretins, poate obține măsuri vremelnice în cazuri grabnice prin prejudicierea drepturilor și intereselor pârâtului, care nu are posibilitatea legală de a dovedi netemeinicia pretențiilor reclamantului, riscând să fie obligat de instanță la respectarea unui drept exercitat abuziv de reclamant.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că dispozițiile art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă nu încalcă prevederile art. 21 din Constituție, nefiind adusă vreo îngrădire liberului acces la justiție, în condițiile în care aceste norme reglementează o procedură specială, care

permite luarea unor măsuri cu caracter vremelnic, în scopul preîntâmpinării prejudicierii unor drepturi și interese legitime.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: *„Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1) — *Accesul liber la justiție.*

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că prevederile criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție ca și cele invocate în cauza de față.

Astfel, prin Decizia nr. 536 din 27 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 28 mai 2010, sau prin Decizia nr. 244 din 4 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 14 aprilie 2008, Curtea a statuat că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „PRO TV” — S.A. din București în Dosarul nr. 34.926/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială și care formează obiectul Dosarului nr. 3.751D/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.386

din 20 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 400¹ din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 400¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion Cămin în Dosarul nr. 1.300/198/2009 al Judecătoria Brezoi și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.303D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 4.025D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 400¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Constantin Mateescu în Dosarul nr. 16.201/306/2009 al Judecătoria Sibiu — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 4.025D/2010 la Dosarul nr. 3.303D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 6 ianuarie 2010 și 24 septembrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 1.300/198/2009 și nr. 16.201/306/2009, **Judecătoria Brezoi și Judecătoria Sibiu — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 400¹ din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Ion Cămin și de Constantin Mateescu în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații la executare, respectiv împotriva unor bunuri proprietate comună.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 400¹ din Codul de procedură civilă, prin raportare la art. 974 și 976 din Codul civil, sunt neconstituționale, deoarece orice persoană poate promova o cerere de partaj împotriva unor coproprietari, chiar împotriva voinței acestora, deși acțiunea de partaj, prin care se tinde către modificarea și limitarea dreptului de proprietate, nu poate aparține decât coproprietarilor. Astfel, dreptul de dispoziție, ca atribut al dreptului de proprietate, este transferat unei terțe persoane, deși este un atribut exclusiv al proprietarului.

De asemenea, se mai apreciază că prevederile criticate sunt neconstituționale, întrucât persoana care deține în coproprietate bunuri alături de o persoană supusă unei executări silite este obligată să suporte o împărțeață forțată a bunurilor aflate în indiviziune, cu consecințe potențial nefavorabile din punct de vedere economic.

Judecătoria Brezoi opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Judecătoria Sibiu — Secția civilă apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă principiul garantării dreptului de proprietate și nici garanțiile referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 400¹ din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut: „*Împărțirea bunurilor proprietate comună poate fi hotărâtă, la cererea părții interesate, și în cadrul judecării contestației la executare.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității textului de lege criticat din

perspectiva art. 44 din Constituție s-a mai pronunțat, de exemplu prin Decizia nr. 1.233 din 5 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 30 noiembrie 2010, Decizia nr. 590 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 19 iunie 2008, sau Decizia nr. 379 din 14 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 7 noiembrie 2003.

Astfel, Curtea a reținut că dispozițiile art. 400¹ din Codul de procedură civilă asigură, pe de o parte, protejarea intereselor patrimoniale ale acelor coproprietari care nu sunt parte în raportul juridic supus judecării, iar pe de altă parte, permit creditorilor să treacă la executarea silită al cărei obiect îl pot constitui doar bunurile debitorului. Așadar, existența proprietății comune împiedică temporar realizarea executării silite, numai după finalizarea procedurii de împărțeață a bunurilor indivize executarea putând continua cu privire la bunurile ce aparțin exclusiv debitorului urmărit.

Prin efectul partajului, creditorul păstrează posibilitatea fie de a urmări întregul bun care a făcut obiectul partajului, dacă acesta a fost atribuit debitorului, fie sulta la care a fost obligat coproprietarul nedeitor căruia i-a fost atribuit bunul, fie partea convenită debitorului din prețul obținut din vânzarea întregului imobil.

Așa fiind, Curtea a reținut că reglementarea criticată are ca finalitate protejarea intereselor coproprietarilor nedeători, puși în acest mod la adăpost de riscul de a fi obligați să participe la achitarea unei datorii care nu le incumbă, efectuând astfel o plată nedatorată.

Atât considerentele, cât și soluția deciziilor amintite sunt pe deplin valabile și în cauza de față, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții în această materie.

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 și 21, Curtea observă că nu se arată în ce constă contrarietatea dispozițiilor legale criticate cu acestea, or Curtea nu poate formula propriile critici la care apoi să și răspundă.

Curtea nu poate reține nici pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, deoarece nu s-a evidențiat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, norma constituțională invocată nu are aplicabilitate în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 400¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion Cămin în Dosarul nr. 1.300/198/2009 al Judecătoria Brezoi și de Constantin Mateescu în Dosarul nr. 16.201/306/2009 al Judecătoria Sibiu — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.407

din 20 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Daniel Nicolae Oana, Dana Mihaela Oana, Nicu Briciu și Mihaela Elena Briciu în Dosarul nr. 3.696/107/2009 al Tribunalului Alba — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.578D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.696/107/2009, **Tribunalul Alba — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Daniel Nicolae Oana, Dana Mihaela Oana, Nicu Briciu și Mihaela Elena Briciu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece prevăd în mod expres o limitare a motivelor pentru care poate fi introdusă contestația în anulare.

Tribunalul Alba — Secția civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 din Codul de procedură civilă, prin raportare la art. 16 și 21 din Constituție, este întemeiată sub aspectul limitărilor motivelor de admisibilitate a contestației în anulare strict la cele invocate în recurs, fără posibilitatea invocării unor motive apărute ulterior sau de care contestatorul nu a avut cunoștință la data judecării recursului, cu atât mai puțin la data declarării acestuia.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 317 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: *„Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare, pentru motivele arătate mai jos, numai dacă aceste motive nu au putut fi invocate pe calea apelului sau recursului:*

1. când procedura de chemare a părții, pentru ziua când s-a judecat pricina, nu a fost îndeplinită potrivit cu cerințele legii;

2. când hotărârea a fost dată de judecători cu călcarea dispozițiilor de ordine publică privitoare la competență.

Cu toate acestea, contestația poate fi primită pentru motivele mai sus-arătate, în cazul când aceste motive au fost invocate prin cererea de recurs, dar instanța le-a respins pentru că aveau nevoie de verificări de fapt sau dacă recursul a fost respins fără ca el să fi fost judecat în fond.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție. De asemenea, este invocat art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 317 din Codul de procedură civilă s-a mai pronunțat prin raportare la aceleași prevederi constituționale ca cele invocate în prezenta cauză, statuând că textele criticate sunt norme de procedură pe care legiuitorul este liber să le edicteze în baza prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”*. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 1.270 din 12 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 23 noiembrie 2010, Decizia nr. 787 din 3 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 16 iulie 2010, Decizia nr. 1.676 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 25 februarie 2010, sau Decizia nr. 1.482 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2010.

De asemenea, prin Decizia nr. 465 din 2 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 4 mai 2009, Curtea a statuat că prevederile art. 317 din Codul de procedură civilă nu au în vedere hotărârile judecătorești susceptibile de a fi atacate prin căile ordinare de atac, care oferă părților cadrul procesual adecvat în care să își poată exercita, cu diligență, drepturile procesuale de pe poziții de egalitate, ci se referă la hotărârile irevocabile, împotriva cărora mai pot fi exercitate doar căile extraordinare de atac, așa cum este cazul contestației în anulare și/sau al revizuirii.

Legiuitorului a prevăzut limitativ cazurile în care poate fi atacată o hotărâre irevocabilă pe o asemenea cale, tocmai pentru a garanta echitatea actului de justiție și pentru a-l pune pe justițiabilul care nu a putut invoca, din motive, desigur, neimputabile lui, nelegalitatea citării și/sau încălcarea dispozițiilor de ordine publică privitoare la competență într-o situație egală cu cel care a invocat aceste motive în apel sau în recurs, cu intenția de a crea un tratament juridic egal între aceștia. Rezultă așadar că, odată invocate pe calea apelului sau recursului, aceste motive urmează a fi cenzurate de către instanță, care se va pronunța asupra lor, astfel încât nepronunțarea asupra acestor motive în faza recursului să

posibilitatea părții interesate să le invoce în cadrul contestației în anulare, potrivit art. 317 alin. 2 din Codul de procedură civilă. Din moment ce partea ar fi putut invoca aceste motive pe calea apelului sau recursului, Curtea a observat că ar fi de prisos să i se mai acorde încă o dată această posibilitate pe calea contestației în anulare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Daniel Nicolae Oana, Dana Mihaela Oana, Nicu Briciu și Mihaela Elena Briciu în Dosarul nr. 3.696/107/2009 al Tribunalului Alba — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochînțu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.413

din 20 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 6 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 6 și art. 403 alin. 1 din Codul de

procedură civilă, excepție ridicată de Viorica Stathakis în Dosarul nr. 6.410/121/2010 al Tribunalului Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.785D/2010.

La apelul nominal se prezintă autoarea excepției, personal și asistată de avocat, domnul Dumitru Vieru, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului părții prezente, care depune note scrise și solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată prin notele scrise.

De asemenea, președintele acordă cuvântul autoarei excepției de neconstituționalitate, care prezintă situația de fapt a cauzei, derularea procesului și solicită admiterea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 150 din 9 mai 2002, arătând totodată că aspectele invocate de autoarea excepției sunt probleme de interpretare și aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 643 din 8 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.410/121/2010, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și art. 129 alin. 6 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Viorica Stathakis într-o cauză civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că în speță, prin judecarea cauzei, invocând dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă fără a se lua în considerare și dispozițiile art. 242 alin. 1 pct. 1 din același cod, s-a încălcat dreptul de proprietate și „un drept procesual privind suspendarea cauzei”. Caracterul neconstituțional al art. 129 alin. 6 din Codul de procedură civilă este dat de abuzul judecătorului care nu ține cont de aceste prevederi.

Tribunalul Galați — Secția civilă nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 6 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorica Stathakis în Dosarul nr. 6.410/121/2010 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 129 alin. 6 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 129 alin. 6: „În toate cazurile, judecătorii hotărăsc numai asupra obiectului cererii deduse judecării.”;

— Art. 403 alin. 1: „Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autoarea acesteia este nemulțumită de faptul că la judecarea cauzei în speță nu s-au avut în vedere și prevederile art. 242 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă. Într-o atare situație, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, astfel cum este formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât aspectele invocate de autoarea excepției țin de interpretarea și aplicarea legii, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale, fiind atributul exclusiv al instanțelor de judecată.

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.417

din 20 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea, în ședința publică din 4 octombrie 2011, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația Familială Sabău Nicoleta „SAN” în Dosarul nr. 3.236/108/2009 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.920D/2010.

Dezbaterea au avut loc în ședința publică din 4 octombrie 2011, când, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 20 octombrie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.236/108/2009, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă**, ca urmare a admiterii recursului declarat împotriva Încheierii din data de 30 aprilie 2010, pronunțată de Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ în Dosarul nr. 3.236/108/2009, strămutat de la Tribunalul Arad.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate limitează nejustificat accesul la justiție prin simpla referire pe care o face articolul invocat doar la procedura de citare. S-ar impune ca, în acord cu dispozițiile art. 24 din Constituție, și partea care nu a fost asistată de avocat să beneficieze de aceeași modalitate de „reparare”. Dacă partea nu a putut fi asistată de un avocat în mod justificat și instanța de judecată a ignorat acest drept, justițiabilul ar trebui să beneficieze de accesul liber la justiție printr-o cale extraordinară de atac, fiind, în același timp, instituită o discriminare între cele două categorii de justițiabili. Astfel, autoarea consideră că prevederile criticate sunt neconstituționale mai ales prin omisiune, sens în care s-ar impune ca și partea care nu a fost asistată de avocat să beneficieze de aceeași modalitate de apărare, prevedere ce ar trebui prevăzută expres și nu doar dedusă.

Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale cuprinse în art. 16, 21 și 24, legiuitorul având libertatea din punct de vedere constituțional să stabilească reguli speciale pentru diferitele căi de atac.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 317 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: *„Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare, pentru motivele arătate mai jos, numai dacă aceste motive nu au putut fi invocate pe calea apelului sau recursului:*

1. când procedura de chemare a părții, pentru ziua când s-a judecat pricina, nu a fost îndeplinită potrivit cu cerințele legii.”

În susținerea neconstituționalității prevederilor criticate, autoarea invocă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, precum și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Din motivarea excepției de neconstituționalitate reiese că prevederile criticate sunt neconstituționale prin omisiune, deoarece ar fi necesar ca și partea care nu a fost asistată de avocat în mod justificat, iar instanța a ignorat acest drept, să beneficieze de aceeași modalitate de apărare, prevedere ce ar trebui prevăzută expres, și nu doar dedusă. Prin urmare, Curtea constată că autoarea excepției solicită completarea textului în sensul adăugării unor noi motive de atacare a hotărârilor irevocabile pe calea contestației în anulare.

În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată, are ca finalitate modificarea și completarea dispozițiilor supuse controlului de constituționalitate. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului de constituționalitate. De asemenea, potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Constituție, *„Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”*, astfel încât instanța de control constituțional nu se poate substitui acestuia pentru adăugarea unor noi prevederi celor deja instituite. Dacă ar proceda la modificarea sau completarea textelor de lege criticate, Curtea și-ar depăși competența stabilită de Constituție și de Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, astfel că, în prezenta cauză, critica de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

2. Distinct de cele arătate, Curtea observă că asupra prevederilor art. 317 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă s-a mai pronunțat, spre exemplu prin Decizia nr. 1.452 din 5 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 16 decembrie 2009. Cu acel prilej, Curtea a reținut că prevederile art. 317 din Codul de procedură civilă nu au în vedere hotărârile judecătorești susceptibile de a fi atacate prin căile ordinare de atac, care oferă părților cadrul procesual adecvat în care să își poată exercita, cu diligență, drepturile procesuale de pe poziții de egalitate, ci se referă la

hotărârile irevocabile, împotriva cărora mai pot fi exercitate doar căile extraordinare de atac, așa cum este cazul contestației în anulare.

Legiuitorul a prevăzut cazurile în care poate fi atacată o hotărâre irevocabilă pe calea contestației în anulare, tocmai pentru a garanta echitatea actului de justiție și pentru a-l pune pe justițiabilul care nu a putut invoca, din motive, desigur, neimputabile lui, nelegalitatea citării într-o situație egală cu cel care a invocat aceste motive în apel sau în recurs, cu intenția de a crea un tratament juridic egal între aceștia.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația Familială Sabău Nicoleta „SAN” în Dosarul nr. 3.236/108/2009 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.454

din 3 noiembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248—254 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat nu aduce atingere principiului liberului acces la justiție, aplicându-se în egală măsură tuturor celor aflați în ipoteza juridică reglementată. Apreciază, de asemenea, că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 248 alin. 3 din Codul de procedură civilă este inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3.873/1/2008/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 248—254 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Ecaterina Nica și Virginia Străchinariu, prin mandatar Leon Nica, în calitate de succesoare ale revizuentului Gheorghe Străchinariu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire a unei hotărâri judecătorești și în care instanța a ridicat, din oficiu, excepția perimării cererii pentru lăsarea dosarului în nelucrare de către părți.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că prin invocarea textelor de lege criticate de

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 248—254 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ecaterina Nica și Virginia Străchinariu, prin mandatar Leon Nica, în Dosarul nr. 3.873/1/2008/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 271D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită

către unele instanțe de judecată se creează posibilitatea ca acestea să nu își îndeplinească atribuțiile în efectuarea actului de justiție, ceea ce duce la încălcarea principiului statului de drept, în care demnitatea este valoare supremă, așa cum prevede art. 1 alin. (3) din Constituție. Textele de lege criticate aduc atingere principiului accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, deoarece instanțele nu mai pot fi investite liber cu soluționarea cauzelor, constituind totodată și un „artificiu” în vederea „ascunderii fondului” litigiului. Prevederile art. 248—254 din Codul de procedură civilă sunt contrare dispozițiilor art. 126 alin. (3) din Constituție, întrucât instanța supremă, în aplicarea lor, refuză să judece cauza, fără a arăta de ce le acordă prioritate de aplicare în raport cu dispozițiile „art. 1 și 4 din Legea nr. 303/2004, art. 2, 6, 7 și 10 din Legea nr. 304/2004, art. 2 din Legea nr. 274/2005, art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Protocolul 1 și Directiva europeană nr. 8/2003”.

Principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegiu și fără discriminări, nu le este garantat autorilor excepției, întrucât procesele altor părți cu drepturi similare se judecă cu celeritate, pe când, în ceea ce îi privește, instanța a ridicat din oficiu excepția perimării cu scopul de a nu le judeca cererea de revizuire.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, în sensul celor statuate de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 311 din 15 noiembrie 2001 și nr. 351 din 25 martie 2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 248—254 din Codul de procedură civilă, ce reglementează instituția perimării.

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) conform căruia „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate” și alin. (5) potrivit căruia „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegiu și fără discriminări, și alin. (2) referitor la supremația legii, art. 20 referitor la aplicarea tratatelor internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 126 alin. (1)

potrivit căruia „Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege” și alin. (3) conform căruia „Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale”, și art. 154 alin. (1) referitor la conflictul temporal de legi. Autorii excepției susțin, de asemenea, că sunt încălcate și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă următoarele:

1. Dispozițiile art. 248 și art. 253 din Codul de procedură civilă au mai format obiect al controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 311 din 15 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 17 ianuarie 2002, și Decizia nr. 351 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 17 mai 2010, Curtea pronunțându-se în sensul respingerii excepției.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut, referitor la sancțiunea procedurală a perimării, că aceasta este determinată de necesitatea de a se curma starea de incertitudine creată asupra unor raporturi juridice deduse judecării prin cererea de chemare în judecată lăsată în nelucrare timp de un an, din vina părții. Perimarea și, implicit, consecințele ei, prevăzute de art. 254 din Codul de procedură civilă, ar fi putut fi evitate dacă părțile s-ar fi interesat în perioada de un an de la data suspendării cauzei de stadiul în care se află judecata. Prin reglementarea instituției perimării, ca sancțiune procedurală aplicabilă titularului unei cereri de chemare în judecată care a lăsat-o în nelucrare din vina sa, nu este încălcat liberul acces la justiție, ci acesta este supus condiției respectării unor exigențe legale, determinate tocmai de necesitatea asigurării unui proces echitabil. În jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 236 din 5 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 739 din 20 noiembrie 2001, Curtea a statuat în mod constant că accesul liber la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări. Este de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție care rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit căruia, „Competența [...] și procedura de judecată sunt stabilite de lege”, și ale art. 129, potrivit căruia „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a tuturor celor interesați de a utiliza aceste proceduri în formele și în modalitățile instituite de lege, nicio lege neputând exclude de la exercițiul drepturilor procesuale astfel instituite vreo categorie sau vreun grup social.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluțiile, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterior pronunțate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Celelalte aspecte invocate de autorii excepției, referitoare la aplicarea prioritară a textelor de lege criticate de către instanța care a sesizat Curtea în raport cu actele normative interne și internaționale invocate, excedează controlului exercitat de Curtea Constituțională.

2. Cu privire la dispozițiile art. 248 alin. 3 din Codul de procedură civilă, Curtea observă că acestea au fost abrogate prin art. 219 pct. 3 din cap. X al Legii nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011.

Totodată, Curtea observă că prevederile art. 248 alin. 3 din Codul de procedură civilă reglementau termenul de perimare în materie comercială, or, litigiul nu are natură comercială, excepția fiind ridicată într-o cauză civilă, respectiv cererea de revizuire a

unei hotărâri judecătorești întemeiată pe art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă. Așa fiind, Curtea reține că acestea nu îndeplinesc condiția prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale de a avea legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia, așa încât excepția va fi respinsă ca inadmisibilă în temeiul art. 29 alin. (5) din același act normativ.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 248 alin. 1 și 2, art. 254 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ecaterina Nica și Virginia Străchinariu, prin mandatar Leon Nica, în Dosarul nr. 3.873/1/2008/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 248 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de aceiași autori în dosarul aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. 59 la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 59 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Stăuceni” la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 692 și 692 bis din 20 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul administrației și internelor,
Mihai Capră,
secretar de stat

București, 6 decembrie 2011.
Nr. 1.211.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI TURISMULUI
Nr. 22 din 6 ianuarie 2012

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 28 din 10 ianuarie 2012

ORDIN

privind criteriile de stabilire a normei anuale de venit corespunzătoare unei camere de închiriat în scop turistic situate în locuința proprietate personală

În temeiul art. 62¹ alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, al art. 13 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării regionale și turismului și ministrul finanțelor publice emit următorul ordin:

Art. 1. — Închirierea în scop turistic de către proprietari a camerelor situate în locuințele proprietate personală, având o capacitate de cazare cuprinsă între una și 5 camere inclusiv, altele decât cele care constituie structuri de primire turistică, potrivit legislației specifice, reprezintă oferirea posibilității de ședere pentru o perioadă de minimum 24 de ore și maximum 30 de zile într-un an calendaristic oricărei persoane care călătorește în scop turistic în afara mediului său obișnuit de viață.

Art. 2. — (1) Normele anuale de venit stabilite pe categorii de localități, în funcție de amplasamentul locuinței, se transmit anual Ministerului Finanțelor Publice de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului.

(2) Normele anuale de venit prevăzute la alin. (1) se ajustează cu coeficienții de corecție, corespunzător următoarelor criterii:

a) posibilitățile de acces la resursele turistice ale persoanelor care călătoresc în scop turistic: numai cu mijloace proprii de transport, existența mijloacelor de transport în comun, rutiere și feroviare etc.;

b) situarea locuinței în mediul urban sau rural;

c) materialele de construcții din care sunt construite clădirile în care sunt situate camerele: beton, cărămidă, lemn etc.;

d) dotarea camerelor cu instalații de apă, de canalizare, electrice și de încălzire, proprii sau comune;

e) există echiparea sanitară destinată turiștilor pusă în exclusivitate la dispoziția acestora sau nu, după caz;

f) suprafața camerei închiriate în scop turistic;

g) numărul maxim de locuri de cazare dintr-o cameră.

(3) Normele anuale de venit ajustate cu coeficienții de corecție, corespunzător criteriilor prevăzute la alin. (2), nu pot să difere cu mai mult de 30% de nivelul normelor anuale transmise de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului.

Art. 3. — În înțelesul art. 2 alin. (1), categoriile de localități în care sunt amplasate locuințele proprietate personală sunt diferențiate potrivit legislației în materie astfel:

a) stațiuni turistice de interes național, cu excepția celor de pe litoralul Mării Negre;

b) stațiuni turistice de interes local, cu excepția celor de pe litoralul Mării Negre;

c) stațiuni balneare, climatice și balneoclimaterice, cu excepția celor de pe litoralul Mării Negre;

p. Ministrul dezvoltării regionale și turismului,

Gheorghe Nastasia,
secretar general

d) localități din Delta Dunării și de pe litoralul Mării Negre;
e) alte localități decât cele menționate la lit. a)—d).

Art. 4. — (1) Direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, după caz, determină norma anuală de venit corespunzătoare unei camere de închiriat, în conformitate cu prevederile art. 2.

(2) Contribuabilii au obligația să completeze fișa capacității de cazare cu informațiile necesare, în vederea stabilirii de către organul fiscal competent a impozitului anual datorat. Fișa capacității de cazare reprezintă formular tipizat și constituie anexă la declarația privind venitul estimat/norma de venit, potrivit ordinului emis de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Organul fiscal competent stabilește impozitul anual datorat pentru venitul din închirierea în scop turistic a unei camere situate în locuința proprietate personală prin aplicarea cotei de impozit de 16% asupra normei anuale de venit ajustate, determinată potrivit prevederilor art. 2.

Art. 5. — (1) Norma anuală de venit se reduce proporțional astfel încât să reflecte perioada din anul calendaristic pe parcursul căreia închirierea a fost efectuată, ținând cont de data la care au intervenit următoarele situații:

a) începerea realizării de venituri din închirierea în scop turistic;

b) încetarea realizării de venituri din închirierea în scop turistic;

c) întreruperile temporare datorate unor accidente, spitalizării și altor cauze obiective, inclusiv cele de forță majoră, dovedite cu documente justificative.

(2) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) intervenite în perioada sezonului turistic estival definit conform legislației în materie, pentru locuințele situate în localitățile de pe litoralul Mării Negre, norma de venit transmisă de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului se consideră normă de venit corespunzătoare sezonului turistic estival și se va reduce proporțional astfel încât să reflecte perioada din sezonul turistic estival pe parcursul căreia închirierea a fost efectuată.

(3) În cazul încetării sau întreruperii temporare în cursul anului, contribuabilul va notifica evenimentul organului fiscal competent în termen de 15 zile de la data producerii acestuia, în vederea recalculării plăților stabilite în contul impozitului anual datorat.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Procedurilor privind acordarea de excepții de la vechimea în activitatea financiar-contabilă și de la testul de cunoștințe în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiu

Având în vedere prevederile:

— art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din data de 15 decembrie 2011, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Procedurile privind acordarea de excepții de la vechimea în activitatea financiar-contabilă și de la testul de cunoștințe în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiu, prezentate în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — La data aprobării prezentei hotărâri, Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 199/2010 privind aprobarea Procedurilor pentru stabilirea

condițiilor în care pot fi acordate derogări de către Camera Auditorilor Financiari din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 16 iunie 2011, se abrogă.

Art. 3. — Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii din cadrul Camerei Auditorilor Financiari din România va duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președinte Camerei Auditorilor Financiari din România,
Horia Neamțu

București, 15 decembrie 2011.
Nr. 265.

ANEXĂ

PROCEDURI

privind acordarea de excepții de la vechimea în activitatea financiar-contabilă și de la testul de cunoștințe în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiu

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — În cuprinsul și în înțelesul prezentelor proceduri, următorii termeni se definesc astfel:

— *Camera* — noțiune utilizată în cuprinsul prezentelor proceduri cu înțelesul de Camera Auditorilor Financiari din România;

— *calificare echivalentă* — noțiune utilizată în cuprinsul prezentelor proceduri cu înțelesul de pregătire în unul sau mai multe dintre domeniile la care se face referire la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008, cu modificările și completările ulterioare. Această pregătire trebuie să fie recunoscută oficial printr-o certificare oferită de o instituție de învățământ superior, acreditată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, la un nivel echivalent programului masteral;

— *test de acces la stagi* — noțiune utilizată în cuprinsul prezentelor proceduri cu înțelesul de test de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagi.

Art. 2. — Camera, potrivit prevederilor legale, poate acorda excepții de la:

— vechimea de 4 ani în domeniul financiar-contabil, conform art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 90/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008, cu modificările și completările ulterioare;

— testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil pentru accesul la stagi, conform art. 9 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Criteria care stau la baza echivalării unui program de master cu testul de acces la stagi

Art. 3. — Instituția de învățământ superior care solicită echivalarea unui program de master pe care îl organizează cu testul de acces la stagi în audit financiar organizat de Camera va depune la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii un dosar care va conține:

a) cerere prin care să se solicite echivalarea programului de master cu testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil pentru accesul la stagi;

b) planul de învățământ. Trebuie să se precizeze un fond de timp la nivel de semestru, pentru disciplinele predate;

c) programa analitică. Conținutul și programa analitică a cursurilor pentru disciplinele care se regăsesc în programul de master trebuie să corespundă cu conținutul și programa tematicii de la testul de acces la stagi.

Art. 4. — Criteriile care stau la baza analizării unui program de master în vederea echivalării cu testul de acces la stagiul organizat de Cameră sunt:

a) profilul instituției de învățământ superior solicitante va trebui să fie în domeniul financiar-contabil;

b) o pondere de peste 70% dintre disciplinele care se predau la master să o aibă disciplinele în audit financiar, audit intern, fiscalitate și control de gestiune, 20% — contabilitate și 10% — alte discipline;

c) forma de învățământ a programului de master trebuie să fie învățământ de zi;

d) respectivul program de master organizat de instituția de învățământ superior solicitantă trebuie să fie acreditat de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 5. — Dosarul va fi analizat de către Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri, iar acesta va înainta o propunere de aprobare sau respingere către Consiliul Camerei, care va emite hotărârea finală.

Art. 6. — În cazul în care dosarul este aprobat, Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri întocmește Protocolul de echivalare a programului de master respectiv cu testul de acces la stagiul. Protocolul semnat de reprezentantul legal al Camerei va fi transmis instituției de învățământ superior în dublu exemplar, urmând ca un exemplar semnat de ambele părți să fie retransmis Camerei.

Art. 7. — Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri poate solicita instituției de învățământ superior și alte documente necesare analizării dosarului depus la Cameră.

CAPITOLUL III

Exceptarea de la testul de acces la stagiul

Art. 8. — O persoană care posedă o diplomă universitară sau o calificare echivalentă în unul ori mai multe dintre domeniile la care se face referire la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008, cu modificările și completările ulterioare, poate fi exceptată de la susținerea testului de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiul, în baza unui protocol încheiat între Cameră și unitatea de învățământ care a eliberat acea diplomă, respectiv între Cameră și organismul profesional sau o altă entitate care a organizat examene la un nivel echivalent celor universitare.

Art. 9. — Persoanele care doresc exceptarea de la testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiul, vor depune la sediul Camerei un dosar care va cuprinde următoarele documente:

— cerere de exceptare de la testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiul;

— acte care atestă vechimea de 4 ani în domeniul financiar-contabil (copie de pe cartea de muncă, însoțită de adeverință, acolo unde este cazul, sau alte adeverințe eliberate de Cameră pentru reducerea perioadei de vechime);

— copie legalizată a diplomei de master (sau adeverință în original, în cazul în care diploma nu a fost eliberată);

— copie legalizată de pe foaia matricolă de master;

— copie legalizată de pe autorizația/certificatul/diploma care atestă obținerea unei calificări echivalente, conform prevederilor art. 18 și 19;

— certificat de cazier judiciar în perioada de valabilitate;

— copie de pe actul de identitate;

— dovada achitării taxei pentru echivalarea testului de acces la stagiul, stabilită prin norme ale Camerei.

Art. 10. — O persoană care posedă o diplomă universitară la nivel de master, conform prevederilor prezentelor proceduri, poate solicita exceptarea de la testul de verificare a cunoștințelor

în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiul, în termen de 6 ani de la finalizarea programului de master.

Art. 11. — Dosarul va fi analizat de către Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri, iar acesta va înainta o propunere de aprobare sau respingere către Biroul permanent al Camerei, care va emite decizia finală. Rezultatul va fi comunicat solicitantului în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data depunerii dosarului, de către Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri. Termenul de contestație referitor la respingerea cererii este de maximum 10 zile de la comunicare, cu termen de soluționare de 30 de zile lucrătoare de la momentul depunerii contestației.

Art. 12. — În cazul respingerii solicitării de exceptare, Camera va restitui solicitantului 50% din taxa de analiză a dosarului.

CAPITOLUL IV

Criterii care stau la baza echivalării unui program de master cu perioada de vechime în domeniul financiar-contabil

Art. 13. — Instituția de învățământ superior care solicită echivalarea duratei studiilor masterale cu ani de experiență relevantă în domeniul financiar-contabil va depune la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri un dosar care va conține:

a) cerere prin care să se solicite echivalarea duratei studiilor masterale cu ani de experiență relevantă în domeniul financiar-contabil;

b) planul de învățământ — trebuie să se precizeze un fond de timp la nivel de semestru, pentru disciplinele predate;

c) programa analitică.

Art. 14. — Criteriile care stau la baza analizării unui program de master pentru echivalarea cu testul de acces la stagiul organizat de Cameră sunt:

a) profilul instituției de învățământ superior solicitante va trebui să fie în domeniul financiar-contabil;

b) se va urmări ca o pondere majoritară între disciplinele care se predau la master să o aibă următoarele discipline:

— audit financiar;

— audit intern, control intern;

— contabilitate și control de gestiune;

— elemente de drept fiscal și drept comercial;

c) forma de învățământ a programului de master trebuie să fie forma de învățământ la zi;

d) instituția de învățământ superior solicitantă trebuie să fie acreditată/atestată de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru respectivul program de master.

Art. 15. — Dosarul va fi analizat de către Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri, iar acesta va înainta o propunere de aprobare sau respingere către Consiliul Camerei, care va emite hotărârea finală de aprobare ori respingere.

Art. 16. — Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri întocmește Protocolul de echivalare a duratei studiilor masterale cu ani de experiență relevantă în domeniul financiar-contabil.

Art. 17. — Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri poate solicita instituției de învățământ superior și alte documente necesare analizării dosarului depus la Cameră.

CAPITOLUL V

Exceptarea de la vechimea în domeniul financiar-contabil

Art. 18. — Reducerea vechimii de 4 ani în domeniul financiar-contabil se poate acorda persoanelor care posedă o diplomă universitară la nivel de master sau o calificare echivalentă în unul ori mai multe dintre domeniile la care se face referire la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008,

aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 19. — O persoană care posedă o diplomă universitară la nivel de master sau echivalent poate beneficia de reducerea vechimii de 4 ani în domeniul financiar-contabil, în baza unui protocol încheiat între Cameră și entitatea care a eliberat această diplomă, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 20. — Pentru persoanele prevăzute la art. 19, reducerea vechimii se va realiza astfel: se va echivala fiecare semestru de studiu cu o jumătate de an vechime în domeniul financiar-contabil.

Art. 21. — Pentru persoanele prevăzute la art. 19, reducerea vechimii se acordă pentru un singur program de master.

Art. 22. — Durata maximă care se poate echivala în vederea reducerii vechimii de 4 ani în domeniul financiar-contabil este de maximum 2 ani.

Art. 23. — În vederea reducerii vechimii în domeniul financiar-contabil, persoanele vor depune la sediul Camerei un dosar care va cuprinde următoarele documente:

— cerere;

— copie legalizată de pe diploma de master sau a programului echivalent, însoțită de foaia matricolă;

— copie de pe actul de identitate;

— dovada achitării taxei de analiză a dosarului, stabilită prin norme ale Camerei.

Art. 24. — Dosarul va fi analizat de către Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri, care va aproba sau va

respinge dosarul. Rezultatul va fi comunicat solicitantului în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data depunerii dosarului. Termenul de contestație referitor la respingerea cererii este de 10 zile de la comunicare, cu termen de soluționare de maximum 30 de zile lucrătoare de la momentul depunerii contestației. În cazul respingerii dosarului, Camera va restitui solicitantului 50% din taxa de analiză a dosarului. Perioada de analiză a dosarului, precum și de soluționare a contestațiilor se vor corela cu perioada de înscriere la testul de acces la stagiu, astfel încât solicitantul să aibă posibilitatea de înscriere la acest test.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 25. — Nota minimă pentru fiecare an de studiu pentru care se solicită echivalarea trebuie să fie minimum 6, iar pe total ani de studii, minimum 7.

Art. 26. — Pentru persoanele care solicită atât echivalarea testului de acces la stagiu, cât și reducerea vechimii în domeniul financiar-contabil, se va depune un singur dosar ce va conține documentele solicitate la art. 9 și 23.

Art. 27. — Persoanele prevăzute la art. 26 vor achita atât taxa de analiză a dosarului depus în vederea reducerii vechimii în domeniul financiar-contabil, cât și taxa de analiză a dosarului depus în vederea echivalării testului de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiu.

Art. 28. — Prezentele proceduri se aplică începând cu data publicării acestora în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 529250